

Г. М. Труба,

канд. філол. наук, доц.,

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,

доцент кафедри української мови та мовної підготовки іноземців

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-9944-0476>

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ БУРЛЕСКНОЇ МЕТАМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ ОСОБИСТОСТІ ОСВІТЯНИНА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

У статті представлено спробу концептуалізувати феномен бурлескної метамовної комунікативної особистості (БмКО) освітянина в умовах інформаційного суспільства. Встановлено, що трансформація мовної поведінки у цифровому середовищі зумовила перегляд традиційних уявлень про мовну особистість і актуалізувала поняття комунікативної особистості як динамічного мовного суб'єкта, що функціонує в умовах віртуалізованої публічної взаємодії. Особливу увагу зосереджено на мережевому освітньому дискурсі, де освітяни дедалі активніше продукують контент і виступають як мовні модератори та творці професійних інтерпретацій реальності.

Проаналізовано один із домінантних типів метамовних комунікативних особистостей (мКО) освітан — бурлескну. У той час як елітарна мКО репрезентує академічну норму, раціональність і традицію, бурлескна — виступає її опозицією, активно використовуючи іронію, гротеск, стилістичну гіперболу, інтертекстуальні посилання, елементи маскультури, мем-культуру й аудіовізуальні ефекти з метою привернення уваги, емоційної взаємодії та самоідентифікації.

Об'єктом дослідження постає професійна мовна особистість, а предметом — бурлескна метамовна комунікативна особистість освітянина у мережі.

Методологію дослідження становить поєднання якісного дискурс-аналізу, методів порівняльної лінгвістики, моделювання та контент-аналізу. Емпіричну базу склали 1000 акаунтів освітян у соціальних мережах та близько 40 000 текстів різного типу.

Запропоновано оновлене визначення бурлескної МКО та окреслено її основні параметри в межах п'яти вимірів: лінгвістичного, комунікативного, психологічного, соціокультурного та візуально-аудіального. Зроблено висновок, що бурлескна комунікативна особистість виконує в освітньому мережевому дискурсі адаптивну, інтегративну та інноваційну функції, формуючи нову парадигму професійної присутності викладача в інформаційному просторі.

Ключові слова: мовна комунікативна особистість, інформаційне суспільство, бурлескна метамовна комунікативна особистість.

H. M. Truba,

PhD in Philology, Associate Professor

Odesa I. I. Mechnikov National University,

*Associate Professor at the Department of Ukrainian Language
and Language Training for Foreigners*

FEATURES OF THE REALIZATION OF A BURLESQUE METALINGUAL COMMUNICATIVE PERSONALITY OF AN EDUCATOR IN THE INFORMATION SOCIETY

The article presents an attempt to conceptualise the phenomenon of the burlesque metalingual communicative personality (BMCP) of an educator in the context of the information society. It has been established that the transformation of linguistic behaviour in the digital environment has led to a reevaluation of traditional views on linguistic personality and has actualised the notion of communicative personality as a dynamic language subject functioning within virtualised public interactions. Special attention is paid to the networked educational discourse, where educators increasingly produce content and act as linguistic moderators and constructors of professional interpretations of reality.

The article analyses one of the dominant types of metalingual communicative personalities (MCPs) of educators — the burlesque type. While the elitist MCP represents academic norms, rationality, and tradition, the burlesque personality acts as its opposition, actively employing irony, grotesque, stylistic hyperbole, intertextual references, elements of mass culture, meme culture, and audiovisual effects to attract attention, evoke emotional engagement, and support self-identification.

The object of the study is the professional linguistic personality, and the subject is the burlesque metalingual communicative personality of an educator in online discourse. The methodology of the research combines qualitative discourse analysis, methods of

comparative linguistics, modeling, and content analysis. The empirical base comprises 1,000 educator accounts on social media and approximately 40,000 texts of various types.

The article proposes an updated definition of the burlesque MCP and outlines its main parameters within five dimensions: linguistic, communicative, psychological, sociocultural, and audiovisual. The conclusion emphasizes that the burlesque communicative personality performs adaptive, integrative, and innovative functions in educational network discourse, shaping a new paradigm of professional educator presence in the information space.

Key words: linguistic communicative personality, information society, burlesque metalingual communicative personality.

Постановка наукової проблеми та її актуальність. У сучасній лінгвоперсонології спостерігається тенденція до розширення поняття мовної особистості до більш динамічного й функціонально насиченого поняття **комунікативної особистості**, що дозволяє глибше осмислювати мовну поведінку індивіда в публічному просторі. В умовах інформаційного суспільства освітяни дедалі активніше стають учасниками цифрових комунікаційних процесів, продукуючи власні висловлювання не лише в аудиторії, а й у мережевих середовищах. У зв'язку з цим постає проблема наукового осмислення специфіки функціонування освітян як комунікативних особистостей у цьому новому просторі, зокрема в аспекті використання бурлескної метамовної стилістики як інструменту впливу, самоідентифікації та залучення аудиторії.

Аналіз досліджень проблеми. У сучасній лінгвоперсонології у контексті інформаційного суспільства актуальнішим стає поняття комунікативної особистості, «для якої характерна неповторна когнітивна база, знання конкретної ідіоетнічної мови на вербально-семантичному, когнітивному та прагматичному рівнях, яка виявляє себе в мовленнєвій діяльності, спілкуванні в сукупності витворюваних дискурсів (текстів), володіє гнучкими позиційними, рольовими і комунікативними стратегіями та тактиками спілкування; комунікант із сукупністю йому властивих індивідуальних якостей і характеристик, визначуваних його комунікативними настановами, когнітивним діапазоном і комунікативною компетенцією» [2, с. 517-518]. Для більшості вчених (Ф. Бацевича, Т. Космеди, Л. Мамчура, А. Нікітіної, В. Папіш, Л. Пелепейченко, А. Романченко та ін.) комунікативна особистість (КО) розглядається і як цілісний теоретичний феномен, особистість, яка живе у своєму «комунікативному світі», має здатність ефективно взаємодіяти у процесі спілкування, урахуовуючи соціальні, психологічні та культурні аспекти комунікації. Додамо, що сьогодні починають використовувати і термін дискурсивна особистість [2], тобто це «мовна особистість, яка породжує певний дискурс у вигляді безперервно поновлюваного або закінченого, фрагментарного або цілісного, усного чи письмового повідомлення» [7, с. 69]. Проте, з огляду на остаточну невизначеність, певну розшарованість цього терміна, у наших дослідженнях ми послуговуємося поняттям комунікативної особистості, яка інтегрує поняття МО.

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні феномену бурлескної метамовної комунікативної особистості (БмКО) освітянина в інформаційному просторі, а

реалізація її потребує виконання таких **завдань**: аналіз наукових праць щодо проблем розуміння комунікативної особистості; вивчення комунікативної поведінки освітянина на основі дослідження його професійної комунікації у мережі; виокремлення поняття бурлескної МКО як продукта мовної діяльності фахівця.

Об'єктом дослідження постає професійна мовна особистість, а **предметом** — бурлескна комунікативна особистість освітянина у мережі.

Серед **методів дослідження** можна зазначити: індукції та дедукції; теоретичного узагальнення та моделювання процесу формування професійної компетентності освітянина; порівняльний для аналізу змісту, форм і методів культури професійної мови.

Основний **фактичний матеріал** містить 1000 прикладів акаунтів мережових освітян і близько 40 тисяч текстів.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що вперше здійснено комплексний лінгвоперсонологічний аналіз **бурлескної метамовної комунікативної особистості (БмКО) освітянина** як окремого типу МКО, що формується й функціює у мережевому освітянському дискурсі. Запропоновано визначення БмКО з урахуванням її прагматичних, стилістичних, психологічних, соціокультурних та аудіовізуальних параметрів. На відміну від традиційно описаних елітарних моделей, БмКО репрезентується як антипод академічного мовного стандарту, що використовує іронію, гіперболу, інтертекстуальність, візуальні й аудіальні засоби з метою залучення аудиторії та формування впізнаваного педагогічного образу. **Теоретична цінність** отриманих результатів полягає в подальшому розвитку лінгвоперсонологічної та диджитальної лінгвоперсонологічної парадигм шляхом розширення типології мовних особистостей та введення до наукового обігу поняття бурлескної метамовної комунікативної особистості. Запропоноване уточнення дефініцій метамовної та комунікативної особистості в умовах цифрового освітнього простору дає змогу глибше осмислити зміну ролі мовної поведінки фахівця в інформаційному суспільстві. Визначення структурно-функційних параметрів БмКО сприяє формуванню нових підходів до аналізу мовленнєвої діяльності в публічній комунікації, особливо в освітньому мережевому дискурсі. **Практична ж цінність** результатів полягає у можливості застосування висновків дослідження під час розробки курсів із цифрової педагогіки, медіаграмотності, культури професійної комунікації, а також у професійній підготовці та підвищенні кваліфікації викладачів. Запропонована типологія комунікативних особистостей може слугувати основою для створення освітніх стратегій у цифровому середовищі та інструментом для самоаналізу і розвитку власного бренду викладача. Висвітлені характеристики БмКО можуть бути корисними також для спеціалістів у сфері освітнього маркетингу, цифрової лінгвістики та соціальних комунікацій.

Гіпотеза дослідження: професійна МО освітянина реалізується у двох метамовних комунікативних особистостях: елітарній і бурлескній. Якщо перша має традицію вивчення, то друга є новим унікальним явищем, яке потребує всебічного дослідження.

Виклад основного матеріалу. Інтернет-комунікація створила абсолютно нову віртуальний простір із своїми персоналіями — комунікативними особистостями (КО)

із трансформованим мовним статусом та недетермінованими категоріями часу («почасовий час» за М. Кастельсом [14]) і простору. А проблема дослідження мови Інтернет-спілкування нині надзвичайно актуальна.

Зважаючи на основні детермінанти віртуальної комунікації (гіпертекст із чіткою ієрархічною системою, навігацією у вигляді гіперпосилань, інтерактивними можливостями, нелінійністю, незавершеністю, децентралізацією, множинністю авторства та введенням стосунків «авторчитач-співавтор»; анонімність, яка спрощує процес спілкування, сприяє легшому встановленню контакту, з іншого — сприяє неконтрольованості змісту викладених матеріалів і розв'язаності в поведінці автора, провокує на звільнення прихованих рис її особистості, які в реальному житті обмежені психологічними комплексами, причому звільнення це відбувається саме в мовній сфері, бо сама людина існує в Інтернеті, перш за все, в мовній формі; фейковість (брехливість) мовної особистості (як вищий вияв анонімності); поліваріативність, багатоцентровість, гетерогенність, диференційованість інформаційної соціальної системи; віртуалізація реальності, що уможливорює маніпуляцію свідомістю, перетворює людину на «розірваного» «часткового» суб'єкта, «ретранслятора» повідомлень, наслідком чого стає втрата власного «Я», втрата особистості [3, с. 531]; наявність внутрішнього діалогу: дистанційованість сучасної особистості від собі подібних (ізолюваність) призводить до внутрішньої вимоги діалогу, як необхідності комунікації; масовість багатьма вченими розглядається як адаптаційний механізм із роллю психологічного регулятора в житті суспільства й окремого індивіда [9, с. 35]; інтерактивність розуміється як можливість не лише користуватися інформацією, а й брати активну участь у процесах вироблення та циркуляції інформаційних потоків; оперативність; прилюдність обміну інформацією, спілкування в реальному часі зумовлюють появу нового стилю — книжно-розмовного (чи усно-писемного) із ознаками спонтанності, розмовності, економії мовних засобів) розуміння КО трансформувалося під запит інформаційного суспільства, що потребує глибокого вивчення.

Зважаючи на зазначені детермінанти інформаційного суспільства і КО пропонуємо розуміти як стійку сукупність соціально значущих якостей, що характеризують індивіда як суб'єкта соціальної комунікації. КО виконує певні функції в умовах соціальної взаємодії, активно сприймає і продукує інформацію, керуючись у своїй мисленнєвій діяльності певними схемами, програмами, стратегіями. КО реалізується через специфічні механізми мовленнєвої діяльності, що забезпечують контакт, виявлення намірів партнера, встановлення і підтримання зв'язку, а також інтеграцію вербальних і невербальних засобів у комунікації.

Спираючися на теорії О. Барда та Я. Зодеквіста, КО освітан пропонуємо кваліфікувати як *метамовні особистості* (далі мКО) [13]. Серед панівних виокремлюємо дві провідні: елітарну мКО (ЕмКО) та бурлескну мКО (БмКО).

Під мКО взагалі розуміють професійну КО, яка акумулює думки інших, фактичних мовних особистостей і створює власний універсальний мисленнєвий простір

[8]. У нашій роботі мКО буде розумітися з уточненням: *метамовна комунікативна особистість (мКО)* — це абстрактна, узагальнена КО, здатна до глибокого розуміння й інтерпретації різних мовних і культурних контекстів, ефективного передавання змістів зі збереженням нюансів і субтекстів оригіналу.

Спираючися на теорії О. Барда та Я. Зодеквіста, КО освітян у ОМД кваліфікуємо як *метамовні особистості* (далі мКО) [13] і поділяємо на два табори —: елітарні мКО (далі ЕмКО) та бурлескні мКО (далі БмКО).

Під мКО взагалі розуміють професійну КО, яка акумулює думки інших, фактичних мовних особистостей і створює власний універсальний мисленнєвий простір [8]. У нашій роботі мКО буде розумітися з уточненням: *метамовна комунікативна особистість (мКО)* — це абстрактна, узагальнена КО, здатна до глибокого розуміння й інтерпретації різних мовних і культурних контекстів, ефективного передавання змістів зі збереженням нюансів і субтекстів оригіналу.

Спираючись на дослідження фактичного матеріалу, ЕмКО є абстрактною, узагальненою КО професійних академічних освітян зі збереженням традиційних цінностей. ЕмКО була докладно досліджена у роботах таких учених, як А. Романченко, С. Романчук, В. Папіш, Є. Ігнатєвої, А. Жадан, Т. Космеди, А. Загнітко та ін. Згадані мовознавці виокремлюють такі характеристики ЕмКО: глибоке розуміння мовної системи та її норми, високий рівень стилістичної та комунікативної культури, володіння риторичними прийомами, здатність створювати тексти будь-якого ступеня складності, інтелектуалізація, високий ступінь частотності книжної лексики, залучення інтертекстуальних елементів, слова зі зниженим стилістичним забарвленням (розмовна лексика, жаргонізми) не частотні і є лише засобом для привернення уваги читача.

Бурлескна мКО є повним антиподом елітарної. Поняття «бурлеск» пояснюється як жартівливе змалювання в зниженому, пародійному тоні тем і образів, про які звичайно прийнято говорити поважно [10]. Для бурлеску характерне використання перебільшення, сатири та грубого гумору для висміювання якогось явища, ідеї, персонажа або ситуації; часто бурлеск спрямований на пародіювання серйозних тем, перекручуючи їх до абсурду чи надмірної комічності; у виступах та шоу бурлеск може також поєднувати музику, танок і комедійні сценки, де акцент ставиться на ефектному візуальному стилі та іронічному поданні матеріалу [16]).

Тобто, йдеться про так звані «верхи» — елітарний шар та «низи» — маргінальний шар освітян. Цікавим є той факт, що у мережі стандартна КО становить безперечно більшість — близько 80 %, проте нестандартні КО (представники іншого, негативованого полюсу в цій класифікації) є лідерами думок, а їхня мільонна підтримка у мережі це якнайяскравіше ілюструє.

Узагальнення наявних досліджень інших учених та наші спостереження дають підстави і для загальної характеристики БмКО (детальніше див. Труба Г.М. [11]).

Так, у межах лінгвістичних характеристик відзначаємо такі особливості:

- фонетичні особливості: інтонація і темп мовлення можуть значно відрізнятися залежно від індивідуальних характеристик мовця, часто з акцентуванням динамічності й експресивності для привертання уваги;
- словниковий запас: характеризується різноманіттям, може містити як спеціалізовану термінологію, так і повсякденну лексику, інколи з використанням сленгу чи жаргону для «наближення» до аудиторії;
- сталі вирази та ідіоми: використання сталих виразів та ідіом, специфічних для інтернет-комунікації, мемів, гумору й іронії для залучення аудиторії та підвищення її зацікавленості;
- граматична структура: варіюються від простих до складних конструкцій, але зі схильністю до спрощення та використання неформальних конструкцій для забезпечення доступності інформації.

У межах комунікативних стратегій:

- мета спілкування: часто інформативна і розважальна з метою залучення уваги широкої аудиторії та спонукання до взаємодії;
- стилі спілкування: в основному асертивний, але може змінюватися в залежності від контексту, іноді наближаючися до розважального і неформального;
- адаптація до співрозмовника: висока адаптивність до потреб та інтересів аудиторії, зі схильністю до зміни стилю спілкування для максимального залучення уваги.

У межах психологічних факторів:

- емоційний стан: мовлення часто емоційне, з використанням експресивних засобів для провокування реакції аудиторії;
- мотивація: бажанням залучити й утримати увагу аудиторії, часто з використанням ненормативної лексики чи провокаційних тем;
- темперамент і характер: особистісні риси можуть виявляти екстравертність, відкритість до нового, гнучкість у спілкуванні.

У межах соціокультурних факторів:

- культурна ідентичність: здатність адаптуватися до різних культурних контекстів;
- соціальний статус та роль: соціальний статус може бути менш визначальним, ніж спроможність взаємодіяти з аудиторією та викликати її інтерес;
- вплив групи: популярні тенденції та вподобання аудиторії є визначними для формування цілісного образу;

У межах візуальних ефектів:

- віртуальний / реальний фон: активне використання віртуальних інструментів та платформ для залучення аудиторії, дуже часто застосовується генерація фону за допомогою ШІ;
- візуальний образ максимально індивідуалізований (одяг, зачіска, макіяж);
- друкований / усний текст: поєднання друкованих та усних форматів з великою увагою до візуального контенту.

У межах аудіальних ефектів:

- наявність / відсутність мови / мовлення: використання різноманітних аудіальних форматів, зокрема усного мовлення, музики, звукових ефектів для підвищення зацікавленості;
- музичний супровід зі змістом / реальний: частотне використання музичного супроводу та звукових ефектів для створення певної атмосфери чи настрою.

Висновки і перспективи дослідження. Отже, трансформація комунікативної поведінки освітян у межах інформаційного суспільства зумовила потребу переосмислення традиційного поняття мовної особистості та його розширення до категорії комунікативної особистості, що функціонує у відкритому, поліфонічному, динамічному мережевому просторі. З огляду на множинність проявів такого типу особистості в освітньому онлайн-дискурсі, особливу увагу привертає бурлескна метамовна комунікативна особистість (БмКО) як нетиповий, але дедалі помітніший феномен.

БмКО контрастує з елітарною мКО (ЕмКО) не лише за лінгвостилістичними характеристиками, а й за цілями, стратегіями та засобами впливу. Її діяльність зосереджена не стільки на репрезентації академічних знань, скільки на створенні впізнаваного комунікативного образу з елементами пародійності, гіперболізації, інтертекстуального гумору та візуально-аудіального посилення повідомлень. Як показав аналіз понад 1000 акаунтів і близько 40 тисяч текстів, БмКО здатна ефективно виконувати функції залучення, адаптації, саморепрезентації та маніфестації соціокультурних і професійних позицій.

Визначено ключові ознаки БмКО в межах лінгвістичних, комунікативних, психологічних, соціокультурних та візуально-аудіальних параметрів, що дозволяє розглядати її як окремий тип професійної метамовної особистості, характерний саме для мережевого освітнього середовища. Наявність таких персоналій свідчить про зміну моделі взаємодії між викладачем і аудиторією, де бурлеск виступає інструментом не знецінення знань, а формою адаптивного входження у складний і перенасичений інформацією простір. Таким чином, бурлескна мКО заслуговує на подальше поглиблене вивчення як **соціолінгвістичне, прагматичне й дискурсивне явище**, що поєднує функції самоідентифікації, емоційного контакту у альтернативній педагогічній присутності в цифровому просторі.

Література

1. *Войтенко А. Б., Плотнікова М. Ф., Булуй О. Г.* Інформаційні технології у комунікації та взаємодії влади, суспільства і бізнесу у публічному управлінні, місцевому самоврядуванні та розвитку підприємництва. *Публічне управління та адміністрування в Україні*. 2021. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/2_2021/40.pdf.
2. *Загнітко А. П.* Сучасний лінгвістичний словник. Вінниця : Твори, 2020. 920 с.
3. *Куцелал С. В.* Комунікація та діалог у контексті освітніх викликів сучасності. Київ, 2012. С. 38–45.

4. Мазелова О. В. Еволюція поняття «мовна особистість» у сучасних лінгвістичних дослідженнях. *Мовні і концептуальні картини світу*. Київ : Київський університет. 2014, Вип. 48. С. 274-286. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mikks_2014_48_27
5. Мацько Л. Аспекти мовної особистості у перспективі педагогічного дискурсу. *Дивослово*. № 7, 2006. С. 2 — 4.
6. Михальчук О. Мовна поведінка як категорія української соціолінгвістики. *Мова і суспільство*. 2014. Вип. 5. С. 28-39.
7. Романченко А. П. Елітарна мовна особистість у просторі наукового дискурсу: комунікативні аспекти : монографія. Одеса : Одеський національний університет імені І. І. Мечникова, 2019. 541 с.
8. Скрябіна В. Б. Мовна і метамовна особистість жінки-перекладача. *Науковий вісник кафедри Юнеско КНЛУ*. Серія Філологія. Педагогіка. Психологія. Випуск 34. 2017. С. 153 — 157.
9. Тищенко О. Мова інтернет-спілкування: стиль, норма, освіта. *Дивослово*. 2011. № 12. С. 35–39.
10. Тлумачний словник. Офіційний сайт. URL: <https://slovnuk.ua/index.php?swrd=когнітивістика>
11. Труба Г. М. Психологія і нейролінгвістична специфіка освітнього мережевого дискурсу: евристичне моделювання : дис. ... д-ра філол. наук. Одеський національний університет імені І. І. Мечникова. Одеса, 2025. 740 с.
12. Чемеркін С. Українська мова в Інтернеті: позамовні та внутрішньоструктурні процеси. Київ : ППВФ, 2009. 240 с.
13. Bard A., Zoderkvist Y. The Syntheist Movement and Creating God in the Internet Age. Providence, Rhode Island: Length. 2020. 1145 p.
14. Castells M. Communication Power. Oxford University Press. 2009. 502 pp.
15. Northouse P. G. Leadership: Theory and Practice. Los Angeles: Sage. 2022. 495pp
16. slovnuk.net. Офіційний сайт. URL: <https://slovnuk.net/> (дата звернення: 17.08.2024).

References

1. Voitenko, A. B., Plotnikova, M. F., Buluy, O. H. (2021), *Informatsiini tekhnologii u komunikatsii ta vzaiemodii vlady, suspilstva i biznesu* [Information Technologies in Communication and Interaction between Government, Society, and Business in Public Administration, Local Self-Government and Entrepreneurship Development]. *Public Administration and Administration in Ukraine*. Available at: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/2_2021/40.pdf [in Ukrainian].
2. Zahnitko, A. P. (2020), *Suchasnyi linhvistychnyi slovnyk* [Modern Linguistic Dictionary]. Vinnytsia: Tvory. 920 p. [in Ukrainian].
3. Kutsepai, S. V. (2012), *Komunikatsiia ta dialoh u konteksti osvitykh vyklykiv suchasnosti* [Communication and Dialogue in the Context of Educational Challenges of the Present]. K. pp. 38–45. [in Ukrainian].

4. Mazepova, O. V. (2014), *Evolutsiia poniattia «movna osobystist» u suchasnykh lingvistychnykh doslidzhenniakh* [Evolution of the Concept of “Linguistic Personality” in Contemporary Linguistic Research]. *Language and Conceptual World*. No. 48. pp. 274–286. [in Ukrainian].
5. Matsko, L. (2006). *Aspekty movnoi osobystosti u perspektyvi pedahohichnoho dyskursu* [Aspects of Linguistic Personality in the Perspective of Pedagogical Discourse]. *Dyvoslovo*, No. 7, pp. 2–4. [in Ukrainian].
6. Mykhalychuk, O. (2014), *Movna povedinka yak katehoriia ukrainskoi sotsiolingvistyky* [Language Behavior as a Category of Ukrainian Sociolinguistics]. *Language and Society*, Issue 5, pp. 28–39. [in Ukrainian].
7. Romanchenko, A. P. (2019), *Elitarna movna osobystist u prostori naukovoho dyskursu: komunikatyvni aspekty* [Elitist Linguistic Personality in the Space of Scientific Discourse: Communicative Aspects: Monograph]. Odesa: I. I. Mechnikov Odesa National University. 541 p. [in Ukrainian].
8. Skriabina, V. B. (2017), *Movna i metamovna osobystist zhinky-perekladacha* [Linguistic and Metalinguistic Personality of a Female Translator]. *Scientific Bulletin of the UNESCO Department of KNLU. Series Philology. Pedagogy. Psychology*, Issue 34, pp. 153–157. [in Ukrainian].
9. Tyshchenko, O. (2011), *Mova internet-spilkuvannia: styl, norma, osvita* [Language of Internet Communication: Style, Norm, Education]. *Dyvoslovo*, No. 12, pp. 35–39. [in Ukrainian].
10. Dictionary. Official website. Available at: <https://slovyk.ua/index.php?swrd=%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BD%D1%96%D1%82%D0%B8%D0%B2%D1%96%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B0> [in Ukrainian].
11. Truba, H. M. (2025), *Psykho- i neiolingvistychna spetsyfika osvitianskoho merezhevoho dyskursu: evrystychni modeliuvannia* [Psycho- and Neurolinguistic Specificity of the Educational Network Discourse: Heuristic Modelling] : Doctoral thesis in Philology; I. I. Mechnikov Odesa National University. Odesa. 740 p. [in Ukrainian].
12. Chemerkin, S. (2009), *Ukrainska mova v Interneti: pozamovni ta vnutrishnostrukturni protsesy* [Ukrainian Language on the Internet: Extra-linguistic and Intra-structural Processes]. Kyiv. 240 p. [in Ukrainian].
13. Bard, A., Zoderkvist, Y. (2020), *The Syntheist Movement and Creating God in the Internet Age*. Providence, Rhode Island: Length. 1145 p. [in English].
14. Castells, M. (2009), *Communication Power*. Oxford University Press. 502 pp. [in English].
15. Northouse, P. G. (2022), *Leadership: Theory and Practice*. Los Angeles: Sage. 495 pp. [in English].
16. Slovyk.net. Official website. Available at: <https://slovyk.net/> [in English].